

จุลสารการท่องเที่ยว

องค์การบริหารส่วนตำบลนาวง
อ. ห้วยยอด จ. ตรัง
เบอร์โทรศัพท์ 075-290-274

ถ้ำเขาโพธิ์โทน

1 ใน 20 สถานโบราณสถานของจังหวัดตรัง

“ ถ้ำเขาโพธิ์โทน ” มีเรื่องราวมากมายที่น่าสนใจทางประวัติศาสตร์ คาดการณ์ว่าอายุประมาณ 3,000-4,000 ปีรวมกันแล้วเสร็จ 75 ไร่ไปเที่ยวที่ 88 มีหินงอกหินย้อยที่สวยงามทั้งใน “ ถ้ำสูง ” และ “ ถ้ำต่ำ ” “ พื้นที่เขาถือเป็นสมบัติสำคัญ โดยคาดการณ์ว่าจะมีการประมาณ 3,000-4,000 ปีมาแล้ว นอกจากนี้ยังมีความสำคัญต่อการถ่ายทอดเรื่องราวของจังหวัดตรังรวมถึงภาพระดับประเทศอีกด้วย ก่อนประวัติศาสตร์ว่ากลุ่มคนเหล่านี้มีการกระจายตัวหรืออาศัยอยู่ในพื้นที่โดยทั่วไปของประเทศไทย “ เขาสำเภาทิน ” เป็นรูปแบบเรือหรือเสากระโดงเรือสำเภาโบราณที่ตั้งอยู่ติดกับเขารวมกันประมาณ 75 ไร่ที่อยู่ห่างจากแม่น้ำโขง เพียงแค่ 2 กิโลเมตรเท่านั้นที่จะเรียกว่า “ เขาโพธิ์โทน ”

ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ 6 หมู่ที่ 6 ตำบลนาวง อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง คือ “ ถ้ำต่ำสุด ” และ “ ถ้ำสูง ” ถ้ำจะมีหินงอกหินย้อยที่สวยงามโดย “ ถ้ำสูง ” เป็นหินปูนที่มีความสูงชันจากพื้นดินประมาณ 150 เมตรภายในลานกว้างกินได้ประมาณ 1 ไร่ในปี 2547 องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ก่อสร้างศาลาแบบ 6 เหลี่ยมเพื่อให้นั่งพักผ่อนจำนวน 1 หลังรวมกันสร้างบันไดจำนวน 88 ขั้นตอนการเดินทางไปชมความงามเกิดขึ้นได้สะดวกมากขึ้นส่วน “ ถ้ำต่ำ ” เป็นถ้ำหินปูนที่มีความสูงชันจากพื้นดินประมาณ 50 เมตรขนาดกว้างประมาณ 40 เมตรและลึกเข้าไปประมาณ 50 เมตรที่จุดและจุดค้นพบพื้นที่ประมาณ 10 เมตรทำให้พื้นที่ใกล้เคียงถูกทำลายได้ พื้นดินจะมีลักษณะเป็นดินร่วนปนทรายภายในถ้ำที่เคยมีการขุดพบเศษภาชนะดินเผาเนื้อดินธรรมดาลายเชือกทาบ นอกจากนี้ยังพบเศษกระดูกหลายชิ้นส่วนที่ทับถมกันอยู่ในถ้ำที่พบได้ในบริเวณใกล้เคียงกับทางเดินเท้าที่มีความยาวประมาณ 1 เมตร อบต.นาวงได้ร่วมกับชาวบ้านทำการปรับปรุงภูมิทัศน์ด้วยการสร้างทำบันไดคอนกรีตจำนวน 10 ขั้นและพัฒนาสถานที่โดยรอบจน เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ได้รับรางวัลตำบลพัฒนาดีเด่นระดับจังหวัดตรังประจำปี 2544 บริเวณใกล้ ๆ กับ “ ถ้ำเขาโพธิ์โทน ” ยังมีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ที่ใช้หล่อเลี้ยงผู้คนและสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ในพื้นที่ที่มีการบริโภคมามากมายน้ำใช้ตลอดทั้งปีและยังเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ คือ “ หนอนโพธิ์โทน ” ที่กินเหมาะสมประมาณ 60 ไร่ได้รับการขุดคลองลงไปยังแม่น้ำตรังและยังมีการสร้างถนนไว้รอบ ๆ ยังคงอุดมสมบูรณ์กรมศิลปากรได้รับการแจ้งเตือนว่าเขาเป็นแหล่งสะสมเมื่อปี 2547 หรือเมื่อ 8 ปีที่แล้วและถือเป็น 1 ใน 20 แหล่งที่มาที่สำคัญของจังหวัดตรังได้รับการสนับสนุนและสนับสนุนเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่มีผู้คนจากทั่วทุกมุมโลก เดินทางมาเยี่ยมชมเยียนกันอย่างต่อเนื่อง

